

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 28 januari 2005

Nr 28—33

INNEHÅLL

Nr		Sidan
28	Lag om ändring av lagen om indrivning av fordringar	89
29	Lag om ändring av konsumentskyddslagen	92
30	Lag om ändring av lagen om försäkringsavtal	99
31	Lag om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande	101
32	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av protokoll nr 13 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet	102
33	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet	103

Nr 28

Lag

om ändring av lagen om indrivning av fordringar

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 april 1999 om indrivning av fordringar (513/1999) 1 § 1 mom.,
3 § 2 mom. och 10 §, samt
fogas till lagen nya 4 a och 10 a—10 c § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag finns bestämmelser om indrivning av fordringar som förfallit till betalning samt om övriga omständigheter som har samband med indrivningen och som påverkar parternas ställning i ett skuldförhållande. I denna lag avses med indrivning åtgärder vilkas syfte är att förmå gäldenären

att frivilligt betala en borgenärs fordran som förfallit till betalning.

3 §

Konsumentfordran

Bestämmelserna om en konsumentfordran i 5—7, 10, 10 a—10 c och 12—14 § skall i

RP 21/2004
LaUB 14/2004
RSv 247/2004

tillämpliga delar iakttas när en offentlighetsjuridisk persons fordran eller en fordran som anknyter till ett offentligt uppdrag drivs in hos en privatperson.

4 a §

Gäldenärens rätt att få uppgifter

Gäldenären har rätt att av borgenären på begäran kostnadsfritt få uppdaterade uppgifter om det totala beloppet av sina skulder och grunderna för dem, en specifikation över obetalda skulder och amorteringar på dem samt en utredning över hur upplupna räntor och kostnader på skuldkapitalet bestäms. Om gäldenären oftare än en gång per år ber om en specifikation eller utredning, har borgenären rätt att få en skälig ersättning av gäldenären för de kostnader som utarbetandet av specifikationen eller utredningen gett upphov till.

10 §

Ersättning för och utmätning av indrivningskostnader

Gäldenären skall ersätta de skäliga kostnader som orsakas borgenären av indrivningen oberoende av om fordran drivs in av borgenären själv eller av en uppdragstagare för borgenärens räkning. När skäligheten bedöms skall fordrans storlek, mängden utfört arbete, ändamålsenligheten i indrivningen och övriga omständigheter beaktas.

Gäldenären är dock inte skyldig att ersätta indrivningskostnaderna, om borgenären eller uppdragstagaren har förfarit i strid med 4 § eller om den som yrkesmässigt bedriver indrivningsverksamhet inte har uppfyllt förpliktelsen enligt 5 §, utom i det fall att det klandervärda i förfarandet eller underlåtelsen kan anses vara ringa.

Om den fordran som indrivs är en konsumentfordran som utan dom eller beslut kan drivas in i utskökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg, får också indrivningskostnaderna för fordran drivas in i utskökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i nämnda lag. Detta gäller

oberoende av om kostnaderna orsakats av borgenärens indrivningsåtgärder eller vid skötseln av ett indrivningsuppdrag.

10 a §

Maximibelopp för indrivningskostnader i samband med konsumentfordringar

Vid indrivning av en konsumentfordran får av gäldenären krävas högst följande belopp för indrivningsåtgärder som nämns i detta moment:

- 1) en skriftlig betalningspåminnelse, 5 euro,
- 2) ett betalningskrav som avses i 5 §, 21 euro, om fordrans belopp är 250 euro eller mindre, och 45 euro, om fordrans belopp är större än 250 euro,
- 3) ett i 5 § avsett betalningskrav på en i 10 § 3 mom. avsedd direkt utskökningsbar fordran, 12 euro, samt
- 4) en skriftlig betalningsplan som omfattar hela den återstående fordran och som utarbetats tillsammans med gäldenären, 30 euro.

För andra än i 1 mom. 1 punkten avsedda betalningspåminnelser får de faktiska kostnader som påminnelsen orsakat krävas. Kostnaderna kan bestämmas enligt de faktiska genomsnittliga kostnaderna för ifrågavarande slag av påminnelser.

De faktiska indrivningskostnaderna får krävas hos gäldenären, om indrivningen har förutsatt en exceptionellt stor arbetsinsats och därför orsakat andra indrivningskostnader än sådana som anges i 1 mom. eller kostnader som överstiger i momentet nämnda belopp. I sådana fall skall de indrivningskostnader som krävs och grunderna för dem specificeras för gäldenären och denne skall upplysas om att beloppet är större än de maximibelopp som annars skall iakttas. Maximibeloppen får emellertid inte överskridas om indrivningen gäller en i 10 § 3 mom. avsedd direkt utskökningsbar fordran.

10 b §

Tidsgränser för indrivningsåtgärder i samband med konsumentfordringar

För en i 10 a § 1 mom. 1 punkten avsedd

betalningspåminnelse får av gäldenären krävas indrivningskostnader endast om det till gäldenären har sänts en faktura eller någon annan förfalloanmälan minst 14 dagar innan fordran förfallit till betalning, och det innan betalningspåminnelsen avsänts har gått minst 14 dagar från det att fordran förfallit till betalning. Om fordran enligt avtal skall betalas på förfalldagen utan särskild anmälan, får av gäldenären krävas indrivningskostnader endast om det innan betalningspåminnelsen avsänts har gått minst 14 dagar från förfalldagen.

För en ny betalningspåminnelse eller ett nytt i 10 a § 1 mom. 2 eller 3 punkten avsett betalningskrav får indrivningskostnader krävas av gäldenären endast om det har gått minst 14 dagar sedan den föregående påminnelsen eller det föregående kravet avsändes.

10 c §

Gäldenärens totalkostnadsansvar vid indrivning av konsumentfordringar

För indrivningen av en och samma konsumentfordran får av gäldenären som indrivningskostnader krävas sammanlagt högst följande belopp:

Helsingfors den 21 januari 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

1) 190 euro, om fordrans belopp är 250 euro eller mindre, och

2) 220 euro, om fordrans belopp är större än 250 euro.

Av gäldenären får krävas de faktiska indrivningskostnaderna till ett belopp som överskrider vad som anges i 1 mom., om indrivningen har varit exceptionellt svår och indrivningsåtgärderna inte kan anses oproportionerliga med beaktande särskilt av fordrans kapital. I sådana fall skall de indrivningskostnader som krävs och grunderna för dem specificeras för gäldenären och denne skall samtidigt upplysas om skälen till att det belopp som krävs är större än det maximala beloppet för totalkostnadsansvaret som annars skall iakttas. Om indrivningen gäller en i 10 § 3 mom. avsedd direkt utsökningsbar fordran, får av gäldenären emellertid inte krävas indrivningskostnader till ett högre belopp än 59 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2005.

Lagen tillämpas på indrivningskostnader som krävs hos gäldenären efter lagens ikraftträdande, även om gäldenärens ansvar för indrivningskostnaderna enligt ett avtal som träffats före lagens ikraftträdande är strängare än vad som föreskrivs i denna lag.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 29

Lag

om ändring av konsumentkyddslagen

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konsumentkyddslagen av den 20 januari 1978 (38/1978) 6 kap. 21 och 22 § samt 10 kap. 10 § 2 mom. och 11 § 2 mom.,
 sådana de lyder, 6 kap. 21 och 22 § i lag 1072/2000 samt 10 kap. 10 § 2 mom. och 11 § 2 mom. i lag 1162/1997,
ändras 1 kap. 2 a §, 6 kap. 6 § och 14 § 1 mom. samt 12 kap. 1 c §,
 sådana de lyder, 1 kap. 2 a § i lag 391/2002, 6 kap. 6 § och 14 § 1 mom. i nämnda lag 1072/2000 samt 12 kap. 1 c § i nämnda lag 1162/1997, samt
fogas till 6 kap. 1 §, sådan den lyder i nämnda lag 1072/2000, ett nytt 2 mom., till lagen ett nytt 6 a kap., till 7 kap. 3 §, sådan den lyder i lag 385/1986, ett nytt 2 mom., till 7 kap. nya 11 a och 11 b § och till 12 kap. en ny 1 e § i stället för den 1 e § som upphävts genom lag 741/2003, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 a §

Bestämmelserna i 3, 4 och 6 a kap. samt bestämmelserna om hemförsäljning i 6 kap. gäller i tillämpliga delar i lagen om borgen och tredjemanspant (361/1999) avsedda enskilda borgensmäns och enskilda pantsättares utfästelser gentemot kreditgivare.

6 kap.

Hemförsäljning och distansförsäljning

1 §

Tillämpningsområde

 Bestämmelser om distansförsäljning av

finansiella tjänster och finansiella instrument finns i 6 a kap.

6 §

Begränsning av tillämpningsområdet vid distansförsäljning

Bestämmelserna om distansförsäljning i detta kapitel tillämpas inte på

1) avtal om köp av fast egendom eller om annan rätt till fast egendom, med undantag för arrenderätt,

2) avtal om sådana tidsandelsbostäder som avses i 10 kap.,

3) avtal som ingås med hjälp av en varuautomat eller i en automatiserad affärslokal,

4) avtal som ingås genom användning av en avgiftsbelagd allmän telefon med någon som bedriver televerksamhet,

5) avtal som ingås vid auktioner, om det är

RP 122/2004
 EkUB 20/2004
 RSv 166/2004

möjligt att delta i auktionen även på något annat sätt än genom att använda ett medel för distanskommunikation.

14 §

Bekräftelse av information vid distansförsäljning

Den information som avses i 13 § 1 mom. 1—5 punkten skall bekräftas för konsumenten personligen, skriftligen eller elektroniskt på ett sådant sätt att konsumenten kan spara och återge informationen i oförändrad form. I bekräftelsen skall dessutom ingå

1) anvisningar för och information om hur den ångerrätt som avses i 15 § kan utövas samt information om att avtalet inte enligt 16 § 1 punkten kan frånträdas efter att utförandet av en tjänst har påbörjats med konsumentens samtycke,

2) den geografiska adressen till det verksamhetsställe som konsumenten kan vända sig till med reklamationer mot näringsidkaren,

3) information om garanti samt tillgången på service och reparationstjänster,

4) villkoren för uppsägning av avtalet, om avtalet gäller tills vidare eller en längre tid än ett år.

6 a kap.

Distansförsäljning av finansiella tjänster och finansiella instrument

1 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller distansförsäljning till konsumenter då näringsidkaren bjuder ut

- 1) insättnings- eller kundkonton,
- 2) betalningsförmedlingstjänster,
- 3) krediter eller förmedling av krediter,
- 4) försäkringar eller förmedling av försäkringar,
- 5) fondandelar eller andra värdepapper som värdepappersmarknadslagen tillämpas på,
- 6) fondkommission eller andra investeringstjänster,

7) investeringsrådgivning, eller

8) andra finansiella tjänster eller finansiella instrument.

Bestämmelserna om finansiella tjänster i detta kapitel gäller också finansiella instrument.

2 §

Begränsning av tillämpningsområdet i vissa fall

Om ett distansavtal mellan en näringsidkare och en konsument gäller fortlöpande eller periodiska prestationer av sinsemellan likartade finansiella tjänster, tillämpas bestämmelserna i detta kapitel inte på de enskilda tjänster som utförs enligt avtalet.

Om samma parter avtalar upprepade gånger om sinsemellan likadana finansiella tjänster, tillämpas 5—11 § i detta kapitel endast på det första av avtalena. Bestämmelserna i 5—11 § skall dock tillämpas alltid när det har gått mer än ett år sedan det föregående avtalet.

3 §

Bestämmelsernas tvingande natur

Ett avtalsvillkor som till konsumentens nackdel avviker från bestämmelserna i detta kapitel är utan verkan.

4 §

Definitioner

Med *distansförsäljning* avses i detta kapitel utbud av en finansiell tjänst till konsumenten genom användning av en distansutbudsmetod som näringsidkaren organiserat så att endast ett eller flera medel för distanskommunikation används för att ingå ett avtal och för den marknadsföring som föregår avtalet.

Med *distansutbudsmetod* avses ett marknadsförings- eller försäljningssätt som är organiserat så att dess huvudsakliga ändamål kan anses vara ingående av avtal med hjälp av ett medel för distanskommunikation.

Med *medel för distanskommunikation* avses telefon, post, television, datanät eller

något annat medel som kan användas för ingående av avtal utan att parterna är samtidigt närvarande.

5 §

Informationsskyldigheten innan ett avtal ingås

Utöver vad som någon annanstans i lag bestäms om skyldighet att lämna upplysningar, skall konsumenten i god tid innan ett avtal ingås ges i 6—9 § avsedd information om näringsidkaren, den finansiella tjänst som bjuds ut, distansavtalet och rättsmedlen. Informationen skall ges på ett sätt som lämpar sig för det medel för distanskommunikation som används, den skall vara klar och begriplig och sådan att dess kommersiella syfte tydligt framgår.

6 §

Förhandsinformation om näringsidkaren

Åtminstone följande uppgifter skall ges om näringsidkaren:

- 1) namn och huvudsaklig verksamhet, geografisk adress i etableringsstaten och geografisk adress till det verksamhetsställe som sköter kontakten till kunderna,
- 2) eventuellt filialkontor eller någon annan företrädare för näringsidkaren i den stat där konsumenten är bosatt och geografisk adress till det verksamhetsställe där filialkontoret eller företrädaren sköter kontakten till kunderna,
- 3) namnet på den mäklare eller det ombud som handlar för näringsidkarens räkning, geografisk adress till det verksamhetsställe som sköter kontakten till kunderna samt, när konsumenten står i kontakt med en mäklare eller ett ombud, information om att det är en företrädare som bedriver verksamheten i fråga,
- 4) vilket handelsregister eller annat motsvarande offentligt register näringsidkaren eventuellt är antecknad i samt näringsidkarens företags- och organisationsnummer eller någon annan motsvarande beteckning i registret i fråga,
- 5) den behöriga tillsynsmyndighetens kon-

taktinformation, om verksamheten förutsätter tillstånd eller registrering.

7 §

Förhandsinformation om den finansiella tjänsten

Åtminstone följande uppgifter skall ges om den finansiella tjänsten:

- 1) en beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper,
- 2) det sammanlagda beloppet av avgifter, ersättningar och andra kostnader som debiteras konsumenten, skatter inbegripna, eller om ett exakt belopp inte kan anges, grunderna för bestämmande av kostnaderna,
- 3) en upplysning om eventuell skatt på överlåtelsevinst, överlåtelseskatt och andra motsvarande, med anskaffningen av en finansiell tjänst förknippade skatter eller offentliga avgifter som näringsidkaren är medveten om och som konsumenten kan bli tvungen att betala utöver de i 2 punkten nämnda kostnader som skall betalas till näringsidkaren,
- 4) hur kostnaderna skall betalas och avtalet fullgöras,
- 5) kostnaderna för användning av ett medel för distanskommunikation, om en högre taxa än normaltaxa debiteras för detta,
- 6) vid behov en upplysning om att den finansiella tjänsten kan vara förknippad med en risk för förlust av de investerade medlen eller någon annan särskild risk, samt om att tidigare prisutveckling eller tidigare utveckling av värdet inte är en garanti för framtida utveckling,
- 7) eventuella begränsningar av informationens giltighetstid.

8 §

Förhandsinformation om distansavtalet

Åtminstone följande uppgifter skall ges om distansavtalet:

- 1) information om ångerrätten eller att det inte finns någon ångerrätt enligt lag,
- 2) ångerfristen och beloppet av den ersättning som kan avkrävas konsumenten vid frånträde, eller grunderna för bestämmande

av ersättningen om ersättningens exakta belopp inte kan anges, samt övriga villkor och anvisningar för hur ångerrätten kan utövas,

3) avtalets kortaste löptid, om avtalet gäller fortlöpande eller periodiska prestationer av finansiella tjänster,

4) den eventuella rätten att säga upp eller häva avtalet eller fullgöra avtalet i förtid enligt lag eller avtalsvillkor, och följderna av sådana åtgärder,

5) enligt vilken stats lagstiftning förhandsinformationen har getts,

6) eventuella avtalsvillkor om tillämplig lag och behörig domstol,

7) på vilket eller vilka språk konsumenten kan få förhandsinformationen och avtalsvillkoren enligt 11 § och vilket eller vilka språk näringsidkaren förbinder sig att använda under avtalsperioden.

9 §

Förhandsinformation om rättsmedel

Åtminstone följande uppgifter skall ges om rättsmedel:

1) huruvida konsumenten har tillgång till rättsskyddsförfaranden utanför domstol och hur konsumenten i så fall kan använda dem,

2) eventuella garantifonder eller andra ersättningssystem till skydd för konsumenten, vilka inte har sin grund i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

10 §

Förhandsinformation vid försäljning per telefon

Vid försäljning per telefon skall konsumenten genast i början av samtalet upplysas om näringsidkarens namn, namnet på den person som samtalar med konsumenten och samtalets kommersiella syfte.

Om konsumenten uttryckligen samtycker till det, behöver näringsidkaren inte per telefon lämna all information som nämns i 6—9 §. Konsumenten skall då upplysas om att denne på begäran får ytterligare information och vilket slags information det gäller. Följande uppgifter skall dock alltid ges:

1) förhållandet mellan den som samtalar

med konsumenten och näringsidkaren, såsom att personen i fråga är anställd hos näringsidkaren eller ett ombud som handlar för dennes räkning, en företrädare av annat slag eller en mäklare,

2) en beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper,

3) det sammanlagda beloppet av avgifter, ersättningar och andra kostnader som debiteras konsumenten, skatter inbegripna, eller om ett exakt belopp inte kan anges, grunderna för bestämmande av kostnaderna,

4) en upplysning om eventuell skatt på överlåtelsevinst, överlåtelseskatt och andra motsvarande, med anskaffningen av en finansiell tjänst förknippade skatter eller ofentliga avgifter som näringsidkaren är medveten om och som konsumenten kan bli tvungen att betala utöver de i 3 punkten nämnda kostnader som skall betalas till näringsidkaren,

5) information om ångerrätten eller att det inte finns någon ångerrätt enligt lag,

6) ångerfristen och beloppet av den ersättning som kan avkrävas konsumenten vid frånträde, eller grunderna för bestämmande av ersättningen om ersättningens exakta belopp inte kan anges, samt övriga villkor och anvisningar för hur ångerrätten kan utövas.

11 §

Överlämnande av förhandsinformationen och avtalsvillkoren skriftligen eller i någon annan varaktig form

Förhandsinformationen och avtalsvillkoren skall i god tid innan ett avtal ingås tillställas konsumenten personligen, skriftligen eller elektroniskt på ett sådant sätt att konsumenten kan spara och återge dem i oförändrad form. Detsamma gäller uppgifter som näringsidkaren enligt annan lagstiftning skall lämna konsumenten innan ett avtal om en finansiell tjänst ingås.

Om avtalet på begäran av konsumenten ingås med hjälp av ett sådant medel för distanskommunikation att informationen och avtalsvillkoren inte kan tillställas konsumenten i varaktig form enligt 1 mom. innan avtalet ingås, skall informationen och avtalsvillkoren tillställas konsumenten i varaktig

form utan dröjsmål efter det att avtalet har ingåtts.

Konsumenten har under avtalsperioden rätt att på begäran få avtalsvillkoren i utskrift på papper.

12 §

Ångerrätt

Konsumenten har rätt att frånträda ett avtal genom att meddela detta till näringsidkaren inom 14 dagar efter det att avtalet ingåtts eller efter den senare tidpunkt vid vilken konsumenten har fått förhandsinformationen och avtalsvillkoren i varaktig form.

Vad som i 1 mom. och 14—16 § föreskrivs om att frånträda avtal tillämpas inte på konsumentkrediter och försäkringar. Bestämmelser om konsumentens rätt att frånträda ett konsumentkreditavtal och betala konsumentkrediten i förtid finns i 7 kap. Bestämmelser om försäkringstagarens rätt att frånträda eller säga upp ett försäkringsavtal finns i lagen om försäkringsavtal (543/1994).

13 §

Återgång av accessoriska avtal

Har ett avtal om en finansiell tjänst samband med ett annat distansavtal, återgår det andra distansavtalet utan särskilda åtgärder när konsumenten frånträder huvudavtalet, om det är samma näringsidkare som också tillhandahåller den accessoriska tjänsten. Det accessoriska avtalet återgår också, om tredje man tillhandahåller den accessoriska tjänsten på grundval av ett avtal som tredje man ingått eller något annat arrangemang som denne vidtagit med den näringsidkare som ingått huvudavtalet.

Bestämmelser om återgång av kreditavtal som är accessoriska till andra avtal finns i 6 kap. 24 § och 10 kap. 12 §.

14 §

Begränsningar i fråga om ångerrätten

Konsumenten har inte ångerrätt enligt 12 §, om

1) priset på eller värdet av en finansiell

tjänst eller ett finansiellt instrument som tjänsten gäller beror på sådana förändringar på finansmarknaden som näringsidkaren inte kan påverka, eller

2) avtalsparterna redan har fullgjort sina samtliga avtalsförpliktelser på konsumentens uttryckliga begäran.

15 §

Ersättning för tjänster som utförts innan ett avtal frånträds

Om konsumenten frånträder ett avtal, får av konsumenten inte krävas ersättning för något annat än en sådan tjänst som näringsidkaren i enlighet med avtalet faktiskt har utfört innan avtalet frånträds. Ersättningen får inte vara större än det belopp som motsvarar den utförda tjänsten i förhållande till samtliga tjänster som avses i avtalet.

Om näringsidkaren inte har meddelat ersättningens belopp eller grunderna för bestämmande av ersättningen på förhand eller om näringsidkaren utan konsumentens uttryckliga begäran har börjat fullgöra avtalet, behöver konsumenten inte ersätta den utförda tjänsten.

16 §

Återbäring av prestationer

Konsumenten skall, utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att meddelandet om frånträde har avsänts, till näringsidkaren återbära alla betalningar och annan egendom som konsumenten tagit emot i enlighet med avtalet, vid äventyr att avtalet inte återgår. Konsumenten får dock avhålla sig från att fullgöra sin egen återbäringsskyldighet tills näringsidkaren fullgör sin motsvarande skyldighet.

Näringsidkaren skall, utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att denne fått meddelandet om frånträde, till konsumenten återbära alla prestationer som näringsidkaren tagit emot i enlighet med avtalet. Från de prestationer som skall återbäras får dock den ersättning avdras som näringsidkaren enligt 15 § har rätt att debitera konsumenten för tjänster som utförts innan avtalet har frånträts.

17 §

Begränsning i fråga om laghänvisningar

Genom en laghänvisning enligt vilken på ett avtal tillämpas lagen i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan inte sådana i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gällande bestämmelser om distansförsäljning av finansiella tjänster åsidosättas som skall tillämpas då en laghänvisning saknas, om konsumenten enligt dessa bestämmelser får ett bättre skydd än enligt den lag som skall tillämpas på grundval av laghänvisningen.

18 §

Konsumentens rätt att byta medel för distanskommunikation

Konsumenten har under avtalsperioden rätt att också använda något annat medel för distanskommunikation än det som konsumenten använde för att ingå avtalet, såvida användningen av något annat medel för distanskommunikation inte är oförenligt med avtalets eller den finansiella tjänstens karaktär.

7 kap.

Konsumentkrediter

3 §

Vid tillämpningen av 19 § jämställs ett identifieringsmedel som berättigar till användning av ett konto eller någon annan finansiell tjänst eller ett finansiellt instrument med ett identifieringsmedel som berättigar till utnyttjande av kontokredit. Bestämmelserna om kreditgivaren tillämpas i sådana fall på den näringsidkare som med konsumenten ingått ett avtal om identifieringsmedlet.

11 a §

Vid distansförsäljning har konsumenten rätt att frånträda ett kreditavtal genom att meddela detta till kreditgivaren inom 14 dagar efter det att avtalet ingåtts eller efter den senare tidpunkt vid vilken konsumenten har fått den i 6 a kap. avsedda förhandsinforma-

tionen och ett i 10 § avsett exemplar av kreditavtalet i varaktig form.

Konsumenten har dock inte rätt att frånträda ett kreditavtal, om avtalsparterna redan har fullgjort sina samtliga avtalsförpliktelser på konsumentens uttryckliga begäran.

Om konsumenten frånträder ett avtal, får som ersättning av konsumenten krävas den effektiva räntan för den tid som krediten stått till konsumentens förfogande. Ersättning får dock inte krävas, om kreditgivaren inte på förhand har meddelat konsumenten att den effektiva räntan debiteras eller om kreditgivaren har börjat fullgöra avtalet utan konsumentens uttryckliga begäran.

11 b §

Konsumenten skall, utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att meddelandet om frånträde har avsänts, till kreditgivaren återbära de medel som konsumenten tagit emot i enlighet med kreditavtalet, vid äventyr att avtalet inte återgår. Konsumenten får dock avhålla sig från att fullgöra sin egen återbäringskyldighet tills kreditgivaren fullgör sin motsvarande skyldighet.

Kreditgivaren skall, utan dröjsmål och senast 30 dagar efter det att denne fått meddelandet om frånträde, till konsumenten återbära alla prestationer som kreditgivaren tagit emot i enlighet med avtalet. Från de prestationer som skall återbäras får dock avdras den effektiva räntan enligt 11 a § 3 mom.

12 kap.

Särskilda stadganden

1 c §

Rätten att åberopa vissa meddelanden och dokument

Om ett sådant meddelande om fel som avses i denna lag eller ett meddelande om hävning eller frånträde av ett avtal har sänts till mottagaren på ett ändamålsenligt sätt, får avsändaren åberopa meddelandet fastän det försenas, förvanskas eller inte kommer fram.

Kan någon annan utredning inte lämnas om den tidpunkt vid vilken ett meddelande har

kommit fram, anses ett meddelande som sänts per post ha kommit fram till mottagaren den sjunde dagen efter avsändandet och ett elektroniskt meddelande den dag som det avsändes.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om meddelanden, gäller även hemförsäljningshandlingar, bekräftelser, avtalsvillkor och andra dokument som näringsidkaren enligt denna lag sänt till konsumenten.

1 e §

Beräkning av frister

Vid beräkning av frister som avses i denna lag beaktas inte den dag då det avtal ingicks

eller den åtgärd vidtogs från vilken en frist börjar löpa. Om fristens sista dag är en helgdag, självständighetsdagen, första maj, jul- eller midsommarafton eller en helgfri lördag, kan åtgärden i fråga vidtas ännu den första vardagen därefter.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2005.

På avtal som har ingåtts innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Lagens 7 kap. 3 § 2 mom. tillämpas emellertid när någon obehörigen efter ikraftträdandet av denna lag använder ett identifieringsmedel som berättigar till användning av en finansiell tjänst eller ett finansiellt instrument.

Helsingfors den 21 januari 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 30

L a g

om ändring av lagen om försäkringsavtal

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 5 § 3 mom., 6 § 1 mom.
och 12 § samt
fogas till 5 § ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 13 a § som följer:

5 §

Information innan avtal ingås

Vid distansförsäljning av försäkringar skall konsumenten dessutom ges den förhandsinformation som avses i 6 a kap. i konsumentskyddslagen (38/1978).

Genom förordning av statsrådet kan vid behov utfärdas närmare bestämmelser om vilken information försäkringsgivaren skall ge försäkringssökanden innan ett avtal ingås.

6 §

Överlämnande av vissa handlingar

Efter att försäkringsavtalet ingåtts skall försäkringsgivaren utan obefogat dröjsmål till försäkringstagaren överlämna en skriftlig handling som upptar avtalets viktigaste innehåll (*försäkringsbrev*), samt försäkringsvillkoren. Vid distansförsäljning av försäkringar till en konsument skall dock 6 a kap. 11 § i konsumentskyddslagen tillämpas.

12 §

Försäkringstagarens rätt att säga upp en försäkring

Försäkringstagaren har rätt att när som helst säga upp en försäkring att upphöra under försäkringsperioden. Uppsägningen skall ske skriftligen. Annan uppsägning är ogiltig. Om försäkringstagaren inte har angivit något datum, upphör försäkringen att gälla när uppsägningsmeddelandet har överlämnats eller avsänts till försäkringsgivaren. Någon uppsägningsrätt finns dock inte, om försäkringsperioden enligt avtalet är kortare än 30 dagar.

13 a §

Försäkringstagarens rätt att frånträda en pensionsförsäkring eller sparlivförsäkring

Försäkringstagaren har rätt att frånträda ett avtal om pensionsförsäkring eller sparlivförsäkring genom att meddela detta skriftligen till försäkringsgivaren inom 30 dagar efter den dag då försäkringstagaren fick kännedom om godkännandet av försäkringsansökan eller

RP 122/2004
EkUB 20/2004
RSv 166/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG (32002L0065); EGT nr L 271, 9.10.2002, s. 16

anbudet. Ångerfristen börjar dock inte löpa innan försäkringstagaren fått de handlingar som avses i 6 § eller, vid distansförsäljning av försäkringar, förhandsinformationen och avtalsvillkoren enligt 6 a kap. i konsumentskyddslagen i varaktig form.

Försäkringsgivaren skall, utan dröjsmål och senast inom 30 dagar efter att ha fått meddelandet om frånträde, återbetala de premier som försäkringstagaren har betalat enligt försäkringsavtalet. Om försäkringens sparandel beror på hur det valda placeringsobjektets värde utvecklas, får dock försäkringsgivaren från de premier som skall återbetalas dra av ett belopp som motsvarar minskningen i placeringsobjektets värde den dag då meddelandet om frånträde kom fram. Kan någon annan utredning inte lämnas om den tidpunkt vid vilken ett meddelande om frånträde har kommit fram, anses ett meddelande som sänts per post ha kommit fram till försäkringsgivaren den sjunde dagen efter avsändandet och

ett elektroniskt meddelande den dag som det avsändes.

Om det till en pensionsförsäkring eller sparlivförsäkring hör någon annan försäkring, återgår den accessoriska försäkringen när försäkringstagaren frånträder huvudförsäkringen. Angående försäkringsgivarens rätt att kräva premie för det försäkringsskydd som försäkringstagaren fått före den accessoriska försäkringens återgång gäller vad som föreskrivs i 45 § 1 mom.

Försäkringsgivaren har rätt att göra ett avdrag som avses i 2 mom. eller debitera premie för en i 3 mom. avsedd försäkrings giltighetstid endast om detta meddelats försäkringstagaren på förhand.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2005.

På avtal som har ingåtts innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 21 januari 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 31

L a g**om ändring av 1 § i lagen om gränsöverskridande förbudsförfarande**

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 december 2000 om gränsöverskridande förbudsförfarande (1189/2000) 1 § 2 mom. 11 punkten samt
fogas till 1 § 2 mom. en ny 12 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— — — — —
 Direktiv som avses i 1 mom. är
 — — — — —

11) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elek-

tronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel"),

12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 april 2005.

Helsingfors den 21 januari 2005

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 122/2004
 EkUB 20/2004
 RSv 166/2004

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG (32002L0065); EGT nr L 271, 9.10.2002, s. 16

Nr 32

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av protokoll nr 13 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Vilnius den 3 maj 2002 upprättade trettonde protokollet till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som riksdagen har godkänt den 19 oktober 2004 och som republikens president har godkänt den 12 november 2004 och beträffande vilken godkännandeinstrumentet har deponerats hos Europarådets generalsekreterare den 29 november 2004, träder i kraft den 1 mars 2005 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen av den 12 november 2004 om

Helsingfors den 21 januari 2005

sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokoll nr 13 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (961/2004) träder i kraft den 1 mars 2005.

3 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2005.

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 33

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet

Given i Helsingfors den 21 januari 2005

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Rom den 4 november 2000 upprättade protokollet nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som riksdagen har godkänt den 23 november 2004 och som republikens president har godkänt den 3 december 2004 och beträffande vilket ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Europarådets generalsekreterare den 17 december 2004, träder i kraft den 1 april 2005 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen av den 3 december 2004 om sättande

Helsingfors den 21 januari 2005

i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokoll nr 12 till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (1076/2004) träder i kraft den 1 april 2005.

3 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2005.

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 28—33, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2005

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663